

ת"פ 33306/08/19 - מדינת ישראל נגד סנדקו קסה

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 33306-08-19 מדינת ישראל נ' קסה

בפני
בעניין: כבוד השופט עמית מיכלס
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

סנדקו קסה

הנאשם

בשם המאשימה: עו"ד מאיה אשכנזי
בשם הנאשם: עו"ד ניצן ביילין

גזר דין

רקע ועובדות כתב האישום המתוקן

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר דיוני שכלל את תיקון כתב האישום, בביצוע עבירות של **סיוע להפרת חוק הכניסה לישראל** (8 עבירות), לפי סעיף 12(4) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952 וסעיף 31 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: חוק הכניסה לישראל ו- חוק העונשין בהתאמה); **סיוע לקבלת דבר במרמה** (8 עבירות) לפי סעיפים 415 ו-31 לחוק העונשין; **הפרת חוק הכניסה לישראל** (3 עבירות), לפי סעיף 12(4) לחוק הכניסה לישראל.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, החל מחודש פברואר 2018 ועד ליום 15.10.2018 עבד הנאשם כמלגזן בחברת "ג'יימס ריצ'רדסון". במסגרת עבודתו קיבל הנאשם כרטיס מעבר לעובד המכונה "M" שאפשר לו לפתוח דלתות ומעליות שונות במרחב נתב"ג (להלן: הכרטיס). ביום 15.10.2018 פוטר הנאשם מעבודתו, אולם המשיך להחזיק ברשותו את הכרטיס. לאחר פיטוריו, ניצל הנאשם בשלוש הזדמנויות את היותו עובד לשעבר ובאמצעות הכרטיס סייע לנתינים זרים להיכנס לישראל שלא כדין, בתמורה לכסף. בסך הכול סייע הנאשם להכניס לישראל 8 נתינים זרים, כאשר עבור הכנסת כל אחד מהם קיבל לידיו 1,000 דולר. וביתר פירוט:

על פי פרט האישום הראשון, ביום 29.10.2018 יצא הנאשם בטיסה מישראל, וחזר יום לאחר מכן יחד עם נתינה זרה שזהותה אינה ידועה (להלן: האחרת). הנאשם פנה למכונת ביקורת הגבולות האוטומטית, הזדהה באמצעות דרכונו והונפק לו אישור מעבר הנושא את פרטיו. בהמשך, השאיר הנאשם את אישור המעבר במכונה האוטומטית, והאחרת נטלה אותו לידיה ונכנסה באמצעותו לישראל דרך אחד משערי הכניסה. לאחר מכן, פנה הנאשם למעברים המיועדים למורשים בלבד, והשתמש בכרטיס על מנת להיכנס לישראל שלא כדין.

על פי פרט האישום השני ביום 4.11.2018 יצא הנאשם בטיסה מישראל, ושב לארץ ביום 6.11.2018 כשעמו 3 נתינים זרים שזהותם אינה ידועה (להלן: האחרים). הנאשם פנה למכונת ביקורת הגבולות האוטומטית, הזדהה באמצעות דרכונו והונפק לו אישור מעבר הנושא את פרטיו. בהמשך, השאיר הנאשם את אישור המעבר במכונה האוטומטית, ואילו אחת מהאחרים נטלה אותו לידיה ונכנסה באמצעותו לישראל דרך אחד משערי הכניסה. לאחר מכן עבר הנאשם באמצעות הכרטיס יחד עם שני האחרים לשטח האווירי בנתב"ג, כשהם לבושים במדים הנחזים למדי עובדי צוות אוויר ומצוידים בתגים הנחזים לתגי עובד, והובילים לדלת הכניסה לאולם המכס בטרמינל 3. משנכשל הנאשם 5 פעמים לפתוח את הדלת באמצעות כרטיס המעבר לעובד, הוביל את שני האחרים במסדרון הכניסה של נוסעי טיסות הפנים והכניס אותם לישראל, זאת מבלי שעברו ביקורת גבולות כדין ונכנס בעצמו לישראל שלא כדין.

על פי פרט האישום השלישי ביום 10.11.2018 יצא הנאשם בטיסה מישראל ושב לארץ ביום 12.11.2018 יחד עם 3 נתינים זרים שזהותם אינה ידועה (להלן: האחרים) ונתן גיאורגי שזהותו ידועה (להלן: הגיאורגי). הנאשם פנה למכונת ביקורת הגבולות האוטומטית, הזדהה באמצעות דרכונו והונפק לו אישור מעבר הנושא את פרטיו. בהמשך, השאיר הנאשם את אישור המעבר במכונה האוטומטית ואילו הגיאורגי נטל אותו לידי ונכנס באמצעותו לישראל דרך אחד משערי הכניסה. לאחר מכן, עבר הנאשם ביחד עם שלושת האחרים באמצעות הכרטיס לשטח האווירי בנתב"ג, כשהם לבושים במדים הנחזים למדי עובדי צוות אוויר ומצוידים בתגים הנחזים לתגי עובד, והעבירו לאזור נחיתות פנים ארצי. בהמשך, הוביל הנאשם את האחרים לדלת פנימית המובילה למסוע המזוודות במעבר טיסות הפנים, ובכך הכניס אותם לישראל מבלי שעברו ביקורת גבולות כדין ונכנס בעצמו לישראל שלא כדין.

3. במסגרת הסכמות הצדדים הופנה הנאשם לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר לעונש. במעמד הצגת ההסדר הצהירה המאשימה כי תעתור להשית על הנאשם עונש של מאסר בפועל. ניתן לומר כבר בשלב זה כי תסקיר המבחן המליץ לשלב בין ענישה שיקומית בדמות צו מבחן למשך שנה לבין ענישה מוחשית בדמות מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד מאסר מותנה.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

4. מטעם הנאשם העידה הגב' אביבית מרשה, גרושתו של הנאשם. לדבריה, בתקופה בה ביצע הנאשם את העבירות משפחתם הייתה מצויה במצב כלכלי "מאוד לא טוב", שבסופו של דבר הביא אף לגירושי בני הזוג. לדבריה, מאז שביצע את העבירות הנאשם השתקם, מתפקד כ"אבא במשרה מלאה", עוזר ומטפל בשתי בנותיו, ו"עושה הכול מעל ומעבר".

5. ב"כ המאשימה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם ועל נסיבות ביצוע העבירות כמפורט בכתב האישום. לטענת התובעת, ניצול האמון שניתן בנאשם, התחכום שהיה כרוך במעשים וביצוע העבירות עבור בצע כסף, תוך התעלמות מהסיכון הביטחוני הרב הטמון בהן, ממקמים את מעשי הנאשם ברף העליון של החומרה. בהפנותה לפסיקה עתרה התובעת לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 12 ל- 24 חודשי מאסר בפועל.

אשר לעונש בתוך המתחם, טענה התובעת שהמלצת שירות המבחן סוטה באופן ניכר ממתחם העונש ההולם,

זאת ללא כל הצדקה. לשיטתה, היות הנאשם נעדר עבר פלילי או דפוסים עברייניים מצדיקה למקם את עונשו בתחתית מתחם הענישה, אולם לא בחריגה ממנו. עוד ציינה כי הנאשם לא השתלב בטיפול כלשהו, כאשר מהתסקיר כלל לא ברור באיזה טיפול הוא עתיד להשתלב. לאור האמור, עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל שלא יפחת משנה, לצד מאסר על תנאי וקנס משמעותי שיהלום את העובדה שהעבירות בוצעו לשם בצע כסף.

6. מנגד, עתר ב"כ הנאשם לקבוע מתחם ענישה המתחיל במאסר אותו ניתן לרצות בדרך של עבודות שירות, והפנה לפסיקה התומכת, לשיטתו, בעמדתו. ב"כ הנאשם ביקש לאבחן את הפסיקה שהגישה המאשימה וטען כי לאור העובדה שלא מיוחסת לנאשם עבירה של קשירת קשר ובהתחשב בסך הרווחים שהפיק הנאשם ובמעמדו הנמוך בהיררכיה העבריינית כ"קוף" בלבד, יש מקום לקבוע מתחם ענישה נמוך מהמתחם שנקבע בפסיקה שהוגשה מטעם המאשימה. ב"כ הנאשם הטעים כי העבירות בוצעו בשל מצבו הכלכלי הדחוק של הנאשם ורצונו לספק אוכל לבנותיו, והוסיף כי הוא נוצל בידי גורמים עבריינים בכירים אשר ניצחו על ביצוע העבירות "מאחורי הקלעים". עוד נטען כי בניגוד לטענת המאשימה, הנאשם לא הותיר בידיו את כרטיס המעבר מתוך מטרה לבצע את העבירות, אלא פשוט לא הספיק להחזירו למקום העבודה. כן צוין בהקשר זה כי הנאשם סירב מספר פעמים לבצע את העבירות ורק משפוט הסכים לבסוף לבצען.

ב"כ הנאשם הדגיש כי עסקין באדם נורמטיבי, ללא דפוסים שוליים, אשר חש בושה בשל מעשיו וכי ההליך הפלילי מהווה עבורו גבול מרתיע. על כך הוסיף שככל שיוטל על הנאשם עונש מאסר, הדבר ישפיע לא רק על הנאשם, אלא גם על בנותיו הצעירות, על אלמנתו של אחיו ועל אמו הקשישה, בהן הוא תומך. עוד הפנה ב"כ הנאשם ל"דוח הצוות לבחינת חלופות מעצר של המשנה ליועמ"ש לעניינים פליליים" ובו רעיונות שונים להעשרת סוגי העונשים אותם יוכל בית המשפט להטיל במקרים של נאשמים נורמטיביים שעתידיים לרצות עונש מאסר קצר.

ב"כ הנאשם עמד על חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות (כ-3 שנים), ועל התיקון שנעשה בכתב האישום המקורי, שהושג לאחר הליך גישור ממושך שהתקיים בפני שני מותבים שונים. בשים לב לאמור עתר הסנגור לאמץ את המלצת שירות המבחן ולמקם את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם הענישה ההולם, באופן שיושת עליו עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד צו מבחן ומאסר מותנה.

7. הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה, נטל אחריות על מעשיו, הודה שטעה והביע על כך צער. לדבריו, המחיר ששילם על מעשיו התבטא בגירושיו מאשתו.

קביעת מתחם העונש ההולם

8. קביעת מתחם העונש ההולם לאירוע הפלילי נעשית בהתאם לעיקרון ההלימה, היינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם קביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם ונסיבות ביצוע העבירות

9. בית משפט זה נדרש לא אחת לתופעה ההולכת וגוברת של אזרחים ישראלים המסייעים להכנסת נתינים זרים למדינת ישראל שלא כדין, על פי רוב בעד תמורה כספית. תופעה זו פוגעת בערך המוגן שעיקרו סמכות המדינה לקבוע את זהות היוצאים ממנה והנכנסים בשעריה, ולערוך רישום מסודר לצרכי פיקוח ושליטה. נוסף על כך מעמידה תופעה זו את ביטחון הציבור בסכנה פוטנציאלית בהינתן זהותם העלומה של הנתינים הזרים הנכנסים לישראל.

10. נסיבות ביצוע העבירות בענייננו חמורות עד מאוד. העבירות היו כרוכות בתכנון מוקדם ובחבירה לאנשים אחרים שהעבירו לנאשם סכומי כסף נכבדים בתמורה למעשיו (ובסך הכול 8,000 דולר), הגם שהוא לא הואשם בעבירה של קשירת קשר. משנה חומרה מצאתי בעובדה שהנאשם ניצל את מעמדו כעובד לשעבר בנתב"ג ובכך שהשתמש בכרטיס המעבר שנותן ברשותו לצרכיו האישיים, תוך התעלמות מהפגיעה בערכים המוגנים. הנאשם סייע ל-8 נתינים זרים להיכנס לארץ שלא כדין, תוך שהעביר את אישור המעבר שהוצא לו לחלק מהם ואת חלקם האחר הוביל במעברים פנימיים המיועדים לעובדי נתב"ג, כשהם לבושים כעובדי צוות אוויר ומצוידים בתגים הנחזים לתגי עובד. נסיבות אלו מצביעות על התחכום והתעוזה, הכרוכים במעשים כמו גם על תכנון מוקדם ומוקפד. בעניין זה אציין שאין רבותא בשאלה אם הנאשם הורשע בעבירת קשירת קשר לפשע, שכן עונשו ייגזר מעובדות כתב האישום, שבמקרה זה מלמדות על קיומו של קשר בינו לבין אחר או אחרים. תרומתו המשמעותית של הנאשם לביצוע העבירות באה לידי ביטוי גם בטיסתו לחו"ל לשם הבאת האזרחים הזרים לישראל, ואלמלא חלקו באירועים השונים לא ניתן היה להוציא את התכנית מן הכוח אל הפועל. כן נתתי דעתי לכך שאין מדובר במעידה חד פעמית אלא במעשים עליהם חזר הנאשם בשלוש הזדמנויות, הגם שהייתה לו שהות להתחרט ולכלכל את צעדיו מחדש, הזדמנות אותה לא ניצל. הנזק שנגרם בפועל כתוצאה מהעבירות אינו ידוע, זאת מן הטעם שזהותם של שבעה מתוך שמונת האזרחים להם סייע הנאשם להיכנס לישראל נותרה עלומה. מאידך גיסא, הנזק הפוטנציאלי הטמון במעשי הנאשם הוא משמעותי, זאת בשים לב לאפשרות הנתונה בידי הנתינים הזרים לעשות ככל העולה על רוחם ללא פיקוח של הרשויות.

11. הרקע לעבירות הוא כלכלי. שירות המבחן התרשם שהנאשם פעל באופן אימפולסיבי מבלי שחשב על השלכות מעשיו ובמטרה לגרוף רווח כספי קל. לדברי הנאשם, עוד בתקופה בה עבד בנתב"ג קיבל מספר הצעות לסייע בהכנסת זרים לישראל, אולם הוא הסכים לכך רק לאחר שפוטר, מאחר שראה בכך הזדמנות לכסות חובותיו במצב של אובדן הכנסה ואי וודאות לגבי עתידו. שירות המבחן ציין שייתכן שחלק ממניעי הנאשם קשורים לתחושת קיפוח וכעס על פיטוריו.

בשקלול מכלול הנתונים, מצאתי כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים בענייננו היא גבוהה.

מדיניות הענישה

12. במקרה אחר שנדון בפניי עמדתי על הקבוצות השונות אליהן משתייכים נאשמים שהועמדו לדין בגין עבירות על חוק הכניסה לישראל ועל מדיניות הענישה הנוהגת ביחס לכל אחת מהקבוצות, בהתאם לדרגת החומרה הגלומה במעשים, ואיני מוצא מקום לחזור על דברים שכבר נאמרו [ת"פ 37468-08-18 מדינת ישראל נ' דזורלשוילי

(10.9.2019) (להלן: עניין דזורלשוילי).

אחת מהקבוצות אליהן התייחסתי בעניין דזורלשוילי, כוללת את אותם אזרחים ישראלים המסייעים לאנשים אחרים, נעדרי היתר כניסה, להיכנס לארץ. אחת הדוגמאות הבולטות לסוג זה של התנהלות היא הברחת העובדים הזרים לארץ, אותה ניתן לבצע במגוון דרכים שפורטו בגזר הדין, ובכלל זה שימוש בדרכון החוקי של האזרח הישראלי לצורך הוצאת אישור המעבר, מתן אישור המעבר לאדם הלא מורשה, ובהמשך דיווח על אבדן אישור הכניסה של האזרח הישראלי לצורך המעבר שלו. עוד נקבע שמתחם הענישה לגבי קבוצה זו ינוע בין מספר חודשי מאסר שבנסיבות מקלות ירוצה בעבודות שירות, ועד מספר חודשי מאסר בפועל, כאשר ברבות הימים והמקרים התקבע המתחם על 2 עד 5 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות [ת"פ 31961-01-19 מדינת ישראל נ' ניברט (לא פורסם) (11.5.2020); ת"פ (ראשל"צ) 504-08-19 מדינת ישראל נ' זוהר (30.6.2020); ת"פ (ראשל"צ) 63680-01-18 מדינת ישראל נ' יקיר כהן (24.6.2019)].

ואולם, נסיבות ביצוע המעשים במקרה שלפנינו חמורות בהרבה, בהינתן כמות הנתינים הזרים אותם העביר הנאשם ובהינתן ניצול מעמדו ותפקידו לצורך העברת התושבים הזרים הרחק מעין כל. כפועל יוצא מכך נאשמים כדוגמת הנאשם זכו להיכלל בקבוצה נפרדת, לגביהם נקבע מתחם ענישה גבוה בהרבה, אשר לא אחת חצה את רף 12 החודשים בחלקו העליון. דוגמא לכך ניתן למצוא בת"פ (ראשל"צ) 57728-04-18 מדינת ישראל נ' גולצין (7.3.2019), אליו הפנתה ב"כ המאשימה בטיעוניה, בו נדון עניינו של נאשם אשר בהיותו עובד בנמל התעופה, הכניס נתינים זרים לישראל, תוך ניצול תפקידו ומעמדו. באותו מקרה היה מדובר בארבעה אירועים שונים, והצדדים עתרו במשותף להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל למשך 13 חודשים, קנס בסך 40,000 ₪, מאסר על תנאי והתחייבות, בין היתר בשל נסיבותיו האישיות של הנאשם.

13. על מדיניות הענישה ניתן ללמוד גם מעניין דזורלשוילי, גם לאחר שעונשו הוקל במסגרת ערעור שהגיש, בו הועמד עונשו על 12 חודשי מאסר, בהסכמת הצדדים [עפ"ג (מרכז-לוד) 26500-10-19 דזורלשוילי נ' מדינת ישראל (30.1.2020)]. בעניין דזורלשוילי קשר הנאשם, עובד נתב"ג, קשר עם אחרים להכניס לישראל נתינים זרים, והכניס לארץ בסך הכול שלושה נתינים זרים בשלוש הזדמנויות. בכל פעם העביר הנאשם לידי הנתין הזר את אישור המעבר שהונפק לו, בעוד שהוא עצמו נכנס לישראל באמצעות כרטיס עובד בו החזיק במסגרת עבודתו. תמורת מעשיו קיבל הנאשם מהאחרים סך כולל של 24,000 ₪. באותו מקרה, קבעתי מתחם ענישה הנע בין 10 ל-18 חודשי מאסר. על אף שהנאשם בעניינו לא הורשע בעבירה של קשירת קשר ולמרות שהתמורה שקיבל כגמול על מעשיו נמוכה יותר, הרי שעדיין עניינו חמור יותר בנסיבותיו מהנסיבות שנדונו בעניין דזורלשוילי, זאת בשל לב למספרם הרב של האזרחים הזרים להם סייע הנאשם להכניס לישראל, לתחכום הכרוך במעשיו, ההצטיידות בבגדי העבודה מבעוד מועד, אי השבת הכרטיס למעסיקיו וכניסתו למתחם ממנו הוברחו הנתינים הזרים ללא רשות.

14. ב"כ הנאשם הגיש שני פסקי דין מהם ביקש ללמוד על מתחם הענישה ההולם בעניינו:

א. ת"פ (ראשל"צ) 35148-07-18 מדינת ישראל נ' קיקוזשוילי (17.2.2020) שם דנתי בעניינו של נאשם שהורשע בעבירות של קשירת קשר לביצוע עוון, סיוע לקבלת דבר במרמה וסיוע להפרת הוראות חוק הכניסה לישראל. על פי עובדות המקרה ארגן הנאשם הברחתם של נתינים זרים לישראל, בין היתר באמצעות אחרים בארץ ובחו"ל, ותוך

השקעת כספים ניכרת. באישום הראשון, ארגן הנאשם את הכנסתם לישראל של שלושה נתינים זרים שהוכנסו בפועל לישראל ואילו באישום השני ארגן הכנסתם של שלושה נתינים זרים נוספים, הגם שאלו לבסוף לא נכנסו לישראל, מהטעם שהאזרחים הישראלים שאמורים היו לסייע בהכנסתם התחרטו ברגע האמת. אלא שבאותו מקרה לא נדרשתי לקבוע מתחם ענישה הולם, בהינתן שהצדדים עתרו במשותף להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל בן 12 חודשים, קנס בסך 30,000 ₪, מאסר מותנה והתחייבות. בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות ובנסיבותיו האישיות של הנאשם, ועברו הפלילי שכלל הרשעה קודמת אחת שאינה מן העניין, מצאתי לכבד את הסדר הטיעון.

ב. ת"פ (ראשל"צ) 10636-04-16 מדינת ישראל נ' בן זרואל (18.9.2017), בגדרו הורשע הנאשם, עובד ברשות האוכלוסין וההגירה שנשא כרטיס מעבר לאזורים מוגבלים בנתב"ג, בעבירה בודדת של סיוע לכניסה לישראל שלא כדין. הנאשם העביר במעבר המוגבל לעובדים באמצעות כרטיס העובד שברשותו נתינה זרה שפגשה בו בנתב"ג, והתעלם מקריאות בקרי הגבול לשוב לעמדת ביקורת הגבולות לצורך רישומה. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועל הנאשם הוטל עונש של 3 חודשי מאסר מותנה כעונש עיקרי. הנה כי כן, נסיבות המקרה קלות בהרבה מענייננו. מדובר במעשה חד פעמי בו הוכנסה לישראל נתינה זרה אחת בלבד, אשר למקרא גזר הדין עולה כי לא הייתה מניעה חוקית לכניסתה לישראל והנאשם אף לא קיבל תמורה עבור מעשיו. יוער כי ערעור שהגיש הנאשם על גזר הדין נמחק בהמלצת בית המשפט.

שני פסקי דין נוספים שהוגשו מטעם ההגנה עוסקים בהסעות של תושבי האזור, ומכאן שאין ללמוד מהם גזירה שווה לענייננו.

15. אשר על כן, בהתחשב בערכים המוגנים בהם פגע הנאשם ובעוצמת הפגיעה בהם, ובהינתן נסיבות ביצוע העבירות כפי שפורטו לעיל ובמדיניות הענישה הנוהגת, אני מאמץ את עמדת המאשימה וקובע כי מתחם הענישה ההולם בענייננו נע בין 12 ל- 24 חודשי מאסר.

קביעת העונש בתוך המתחם - נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

16. הנאשם כבן 37, נעדר הרשעות קודמות, גרוש ואב לשתי בנות בגילאי 6.5 ו-5, מתגורר עם גרושתו ואינו עובד כיום באופן מסודר. מתסקיר שירות המבחן מיום 28.10.2021 עולה שהנאשם גדל במשפחה קשת יום, ללא דמות אב, עלה לישראל בהיותו כבן 6 מאתיופיה. הנאשם סיים 12 שנות לימוד ובהמשך שירת בצה"ל כלוחם, כאשר לקראת סוף התקופה נפקד מהשירות מספר פעמים על רקע רצונו לסייע בפרנסת משפחתו, ושירותו הסתיים על רקע זה.

כשנה עובר לביצוע העבירות השתלב הנאשם בעבודתו כמלגזן בחברת ג'יימס ריצ'רדסון בנתב"ג, ופוטר בשל צמצום בכוח אדם. בהמשך, השתלב לזמן קצר בתפקיד מלגזן בחברה אחרת אולם פוטר על רקע מגפת הקורונה ומאז אינו עובד באופן יציב. בשנת 2016 התגרש הנאשם מאשתו בעקבות פתיחת ההליך הפלילי נגדו, כמו גם על רקע המצב הכלכלי הקשה אליו נקלעה המשפחה.

17. הנאשם נטל אחריות על מעשיו, הביע חרטה וביטא נכונות להשתלב בטיפול בשירות המבחן. שירות המבחן העריך כי הנאשם אינו בעל דפוסים עברייניים וכי ההליך הפלילי מהווה גורם הרתעה ממשי עבורו. בשים לב לניסיונותיו של הנאשם לשמש אב מיטיב לבנותיו וראש משפחה מפרנס, הומלץ, כאמור, להשית עליו צו מבחן למשך שנה, מאסר לריצוי בעבודות שירות ומאסר מותנה.

הנה כי כן, המלצת שירות המבחן חורגת במידה רבה ממתחם הענישה, זאת על אף ש"טעמי השיקום" העומדים בבסיס ההמלצה אינם חריגים. בנסיבות אלו ובשים לב לחומרת המעשים לא מצאתי לחרוג ממתחם הענישה לקולא. למעלה מן הצורך יוער כי הגם שבתסקיר צוין שבמסגרת צו המבחן המוצע ישולב הנאשם בטיפול, הרי שכלל לא ברור מהו הטיפול המיועד לו. עוד יש לזכור שאל מול האינטרס האישי והצר של הנאשם, עומדים שיקולי ענישה נוספים, ובהם עיקרון הרתעת היחיד והרתעת הרבים, שהוא בעל משמעות מיוחדת בעבירות מסוג זה. מאחר שמעשי הנאשם קלים לביצוע, הטלת עונש קל, וודאי עונש שאינו כולל רכיב של מאסר בפועל, עלול לעודד עובדים קשי יום בנתב"ג לבצע עבירות דומות, לא כל שכן עבריינים שינסו "להפעילם" ולשכנעם להבריא עבורם נתינים זרים כדוגמת המקרה שלפנינו. בעניין זה אפנה אף לדברי הנאשם עצמו שמסר שגם בעבר פנו אליו גורמים עלומים על מנת שיעבוד אתם.

לצד האמור, שקלתי לזכות הנאשם את עברו הנקי, הודאתו בהזדמנות הראשונה, החרטה והחיסכון בזמן שיפוטי. כן לקחתי בחשבון את שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן ואת אפשרות השפעת המאסר הן על הנאשם והן על משפחתו.

18. בהתחשב באופי העבירות ובתמורה שקיבל הנאשם בעד מעשיו, ראוי היה להשית עליו קנס משמעותי. עם זאת, בהתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם ובעובדה כי הוא עומד לרצות עונש מאסר במהלכו לא יוכל להשתכר, מצאתי להסתפק בקנס מתון יחסית, אשר יאזן באמצעות התחייבות בסכום משמעותי.

19. אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 12 חודשי מאסר בפועל בניכוי יומיים בהם שהה במעצר (14.11.2018-15.11.2018).

הנאשם יתייצב לריצוי עונש המאסר בפועל במתקן כלִיאה "הדרים", או בכל מקום עליו יורה שב"ס, ביום 23.1.2022 עד השעה 08:30 כשברשותו תעודת זהות ועותק מגזר הדין. מובהרת לנאשם האפשרות לתאם את כניסתו למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים 08-9787377, 08-9787336; פקס 08-9193314; דואר אלקטרוני MaasarN@ips.gov.il.

ב. מאסר למשך 6 חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר על אחת מהעבירות בהן הורשע או כל עבירה על חוק הכניסה לישראל.

ג. קנס כספי בסך 4,000 ₪, או חודש מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים

שוים ורצופים. התשלום הראשון ישולם לא יאחר מיום 10.1.2022 והיתרה בכל 1 לכל חודש שלאחריו. לא ישולם תשלום במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיד.

ד. הנאשם יצהיר כי הוא מתחייב להימנע בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר מלבצע עבירה לפי חוק הכניסה לישראל או אחת העבירות בהן הורשע, וככל שיבצעה ישלם סך של 10,000 ₪.

20. ניתן צו כללי למוצגים.

21. ערבויות והפקדות שניתנו במסגרת הליך זה או בהליכי המעצר הקשורים אליו ישמשו לצורך הבטחת התייצבות הנאשם לביצוע עונש המאסר. עם תחילת ריצוי עונש המאסר, יושב הכסף לידי הנאשם, כפוף לכל מניעה חוקית אחרת, לרבות עיקול.

22. ניתן צו עיכוב יציאה מהארץ. הנאשם יפקיד את דרכונו במזכירות בית המשפט עד ליום 12.12.2022.

23. המזכירות תעביר העתק מגזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתוך 45 יום.

ניתן היום, ה' טבת תשפ"ב, 09 דצמבר 2021, בנוכחות הצדדים.